

år. I 1970 var tallet over 300, og i løbet af de første 4 måneder i år har tallet passeret 200. Forsvarsministeriet og indenrigsministeriet er enige om, at denne udvikling ikke er acceptabel for værnene. Sagen er nemlig den, at midlertidig hjemsendelse af en værnepligtig ikke alene betyder, at den pågældende militære enhed mangler en mand, men ofte også, at hele enhedens uddannelsesprogram slås i stykker. Denne udvikling fører altså med sig, at der spildes store uddannelsesudgifter såvel for den enkelte værnepligtige, som ikke fuldfører sin uddannelse, som for den enhed, han forlader.

Af hensyn til forsvarets uddannelse og beredskabssituationen fandt forsvarsministeriet det derfor i begyndelsen af dette år nødvendigt at træffe beslutning om at bringe den hidtidige praksis til ophør. Det vil sige, at man herefter holder sig til ordlyden af § 2 i loven om værnepligtiges anvendelse til civilt arbejde. Efter denne bestemmelse kan begæring om overførsel til civilt arbejde, således som jeg allerede har nævnt det, ikke fremsættes, medens vedkommende er til tjeneste ved forsvaret.

Ikrafttrædelsesreglerne for den nye ordning er udformet således, at den ændrede praksis kun finder anvendelse på værnepligtige, der inden deres møde ved forsvaret har fået orientering om, at man ikke længere har mulighed for at blive hjemsendt fra forsvaret, hvis man ønsker at blive civil værnepligtig. Det er altså sådan, at de værnepligtige udtrykkelig bliver gjort bekendt med, at ønsket om at søge om overførsel til civilt arbejde må fremsættes, inden uddannelsen ved forsvaret påbegyndes.

Hertil kommer, at der fortsat er adgang til midlertidigt at hjemsende soldater efter de almindelige regler, det vil sige når velfærdstruende forhold tilsiger det. Når jeg endnu ikke har taget stilling til, om en tilsvarende ordning bør gennemføres for de værnepligtige i civilforsvarskorpset, hænger det sammen med den særlige regel i civilforsvarsloven § 9. Denne bestemmelse giver adgang til at lade civile værnepligtige aftjene deres værnepligt i civilforsvarskorpset. Ordningen er imidlertid den, at disse værnepligtige efter ansøgning kan føres direkte tilbage fra korpset til aftjening af egentlig civil værnepligt. En sådan tilbageføring sker altså uden fornyet sessionsbehandling."

Ordføreren for forslagsstillerne (Kurt Brauer) gav straks ved forhandlingens begyndelse udtryk for ønske om, at forslaget måtte gå direkte til 2. behandling uden udvalgsbehandling for gennem en afstemning at få demonstreret folketingsmedlemmernes holdning til disse principielle ting. — *Kjær Rasmussen* (VS) kunne fuldt ud tilslutte sig forslaget, og også *Kjeld Olesen* (S) var i princippet enig i forslaget. Han mente dog, at der måtte sættes visse grænser for, hvornår begæring om overførsel kan fremsættes. Endvidere måtte der efter *Kjeld Olesens* opfattelse sættes ind imod, at bekvemmelighedshensyn kunne spille ind ved ønsket om overførsel til civilt arbejde. Derimod blev forslaget ubetinget afvist af *Juul-Madsen* (KF) og af *Kristen*